

som den var tidligere. I Regeringsforslaget, som blev forelagt i Begyndelsen af Samlingen, var Forholdet det, at der var taget to Sogne fra og lagt et Sogn til, saa det bevarede ogsaa væsentlig det samme. Paa den Maade kan jeg hverken beklage mig over Regeringsforslaget eller det nuværende Forslag, men jeg tror, det havde været heldigt, hvis Situationen havde været saaledes, at vi kunde være blevne fri for saaledes stadig at skulle blive ved at forøge Folketingskresene — og det vil jo navnlig blive Købstæderne, der saa Fordel af det, fordi der tiltager Befolkningen stadig. Købstæderne i vort Land ville altsaa ligesom i Sverige faa større og større Repræsentation og vi paa Landet stadig mindre i Forhold dertil. Jeg vil sige og vover at sige, som det ærede Medlem fra Bælum (Wing) sagde, at om galt skulde være, og da vi nu skal Le den Vej, vil jeg virkelig hellere tage Ministeriets Forslag end slet ingen Ting. Og jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem fra Halvrimmen (Bertelsen) ikke kan taale, at det ærede Medlem fra Bælum tager den Blanke fra hans ny Ven, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkres (Dinesen), som han har sejlet Landet rundt paa i mange Aar. Vi vide jo nemlig alle, at hvor det ærede Medlem er mødt op, og vi Venstremænd ere staaede frem og have holdt ham Grundloven for Øje, har det ærede Medlem i største Alvor slaaet sig for sit Ørthst og sagt: Nej, det er netop Demokratiet, der ikke vil følge Grundlovens Bud, det er dem, der ikke ville være med til at forandre Valgkresenes Antal efter det Bud, Grundloven giver. Nu siger jeg: Jeg forstaar grumme godt, at det ærede Medlem fra Halvrimmen ikke kan finde No, naar den Blanke bliver taget fra hans ny Ven, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkres. — Grunden til, at jeg har bedt om Ordet — det var ingenlunde for at svare det ærede Medlem, thi jeg havde bedt om Ordet, før han talte — er egentlig den, at jeg for mit Vedkommende vil sige, at jeg vil være med til, frem for intet at faa, at saa det Forslag, den højtærede Minister har fremlagt. Jeg har aldrig haft noget imod at gaa til en saadan Forandring over det Hele, men jeg har ganske vist noget imod, som man i Sjor vilde, at forhøje Antallet af Kresene i København og Aarhus og for Resten lade det andet være, som det var. Det kunde jeg hverken fra et Landbostandpunkt eller fra et demokratisk Standpunkt eller fra et Grundlovsstandpunkt anse for rimeligt og retfærdigt. Derfor siger jeg, at jeg vilde have ønsket dette. Den Slags

Sammensmeltning, der foregaar for aabne Døre mellem det ærede Medlem fra Bælum og den højtærede Minister, den er jeg ikke bange for. Den er nødvendig i Henhold til Grundloven af 1866, jeg ved ingen anden Vej. Men den Slags Sammensmeltning, der foregaar bag Kulisserne, er noget helt andet, den var jeg ikke med til i Sjor Vinter, og jeg er heller ikke med til den i Vinter. At politiske Modstandere maa tale sammen, det er naturligt, og at de ogsaa maa tale sammen uden for Tinget, det er ogsaa naturligt, men at lave Resultaterne som sidst — da det ærede Medlem nu selv er kommet ind paa det — det er jeg ikke med til. Derfor siger jeg for mit Vedkommende, at vi kunne forudsætte, at vi saa denne Sag at se igen, efter som den ærede Minister jo ikke er fornøjet med den i den Form, som den nu har, men skulde den saa komme til at foreligge paa den Maade, som vi have set, den oprindelig havde fra Ministerens Side, vilde det ikke affrække mig fra at gaa ind paa et saadant Resultat. Jeg slutter imidlertid med at sige, at jeg vilde ønske, at Situationen havde været saaledes, at vi kunde være komne til et andet Resultat, nemlig at vi kunde være komne til en Forandring af Grundloven, saaledes at vi bleve fri for denne evige Udvikling paa dette Omraade, men hvor stærke end Udtalelserne fra alle politiske Sider ere faldne baade ved tidligere Behandlinger og i Dag, tror jeg, vi maa indrømme — man maa jo tage Verden, som den er — at Situationen ikke i Øjeblikket her i Danmark er til at studere paa den Slags Forandringer i Grundloven. Dette har jeg, som sagt, villet udtale for mit Vedkommende, thi jeg vil ikke have, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkres og hans Venner skulle rejse omkring paa dette Evangelium, at de ville opfylde Grundlovens Bud, men Venstremændene ere nogle forfærdelige Mennesker, de ville det ikke, de ville slet ikke nær saa meget i den Henseende som Sjor.

Ordføreren (Høgsbro): Den ærede Ordfører for Mindretallet, Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkres (Gad), begyndte med, at jeg havde genoptaget Debatten fra 2den Behandling, og derfor blev han ogsaa nødt til at gaa ind paa denne. Jeg tror, at han dertil gør mig Uret. Jeg har ikke optaget noget, som hørte under anden Behandling uden det, der angik de foreliggende Vædringsforslag; thi jeg erindrede meget godt, at Enkeltbøgerne skulle afgøres ved 2den Behandling, og at ved 3dje Behandling skal Forslaget i sin Helhed drøp-